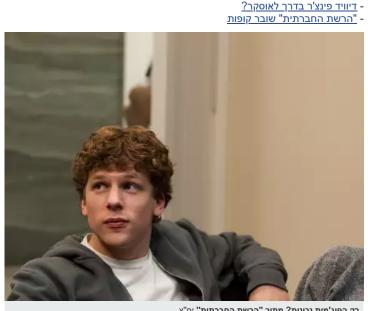

עשיית סרט על הפייסבוק, האתר ששיגע את העולם, היא רעיון שיווקי מבריק. הרי מדובר באחת מהתופעות הטכנולוגיות המסקרנות של השנים האחרונות, עם מאות מיליוני משתמשים רשומים וחציית רדאר העין של כמעט כל אדם שחי בעולם המתועש (וגם הרבה כאלה שלא). עם כל כך הרבה פוטנציאל וקהל מתעניין, סמל הדולר היבהב מעל הפרויקט עוד לפני שהתחיל.

ועדיין, המלאכה של התסריטאי אהרון סורקין ("הבית הלבן") והבמאי דיוויד פינצ'ר ("מועדון קרב") לא הייתה כל כך פשוטה. למרות מאות מיליוני מתעניינים, צריך היה לצקת תוכן ולתרגם למדיום הקולנועי עולם עסקי קר ומנוכר שמורכב ברובו מפיצוחי תוכנה, שורות קוד, תצהירים משפטיים וחנונים בפיג'מה. לא בדיוק החומר שיושב יפה עם פופקורן ודייטים.

לזכותם של סורקין ופינצ'ר יאמר שהם הצליחו לקחת שפה גיקית טיפוסית ולתרגם אותה לנגישה וסקסית, שתפנה גם למיליוני ההדיוטות שבקרבנו. וזה הצליח להם - הסרט כבש את פסגת טבלת שוברי הקופות עם צאתו בעולם.

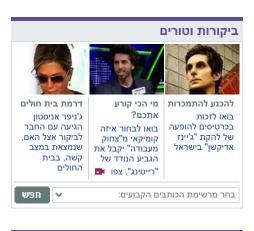

רק הפיג'מות נכונות? מתוך "הרשת החברתית" יח"צ

יש בסרט לא מעט גימיקים כדי לעניין את הקהל, ועל כך בהמשך, אך למרות הפיתוי הרב, לרוב הצליחו היוצרים שהסרט יישאר, בראש ובראשונה, סרט על ביזנס. למעשה, לפעמים נראה כאילו התסריט נלקח מתוך כתבת שער בעיתון כלכלי יותר מאשר מתוך מפעל הוליוודי טיפוסי.

התסריט, המבוסס ברובו על הספר "מיליארדרים במקרה" מאת בן מזריץ', שמגולל את הסיפור מאחורי פייסבוק, משתדל להישאר נאמן לסיפור שלשמו התכנסנו. חוץ מלגעת במובן מאליו - הפייסבוק - הוא משיק גם לעולמות שמעניינים את רוב האוכלוסייה המקצועית: הייטק, בתי משפט, שיווק, יזמות, עסקים. כמעט כל מי שעובד למחייתו ימצא פה משהו להתחבר אליו,

משהו שיזכיר לו את חייו גם בשעות היום. בעולם הקולנועי של "רובוטריקים" ו"הארי פוטר", זה לא מובן מאליו.

גם מבחינה עלילתית, ההיצמדות לפרטים "היבשים" מהווה יתרון. בדרכו הייחודית, מצליח התסריט לגולל את הטיפוס לפסגה של מארק צוקרברג, מייסד הפייסבוק, מחנון דחוי באוניברסיטת הארוורד למיליארדר צעיר שעומד בראש אחת החברות החצופות והחזקות בעולם ההייטק. כיוון שלא היה שיתוף פעולה מצד צוקרברג ואנשיו, הסרט נתלה במשפטים המתוקשרים שניהלו נגדו שותפיו מימי האוניברסיטה. דרך המשפטים, נחשפת דמותו האמביציוזית והאכזרית של איש המחשבים הצעיר שלא בוחל בכלום בטיפוס לצמרת.

דמות אמביציוזית ואכזרית. אייזנברג בתפקיד צוקרברג יח"צ

ג'סי אייזנברג עושה עבודה מִדהימה בתפקיד צוקרברג הצעיר. הוא תופס בדיוק את חיתוך הדיבור, המעבר מזחיחות סטודנטיאלית לקור רוח אכזרי, האמביציה המטורפת השמורה רק לאנשים שחטפן כאפה אחת יותר מדי בצעירותם. במהלך הצפייה אנחנו סולדים ממנו, רוצים להיות כמוהו, מעריכים אותו ונגעלים ממנו. דמות מצוינת, שכנראה גם נאמנה למציאות.

גם שאר השחקנים עושים עבודה משובחת. אנדרו גרפילד, ה"ספיידרמן" החדש, משכנע בדמותו של אדוארדו סאוורין, השותף העסקי שנבגד על ידי צוקרברג. אגב, הסרט מוטה מאוד לכיוונו, כמתבקש מכך שסאוורין היה שותף לכתיבת "מיליארדרים במקרה" עליו מבוסס התסריט.

גם ג'סטין טימברלייק מוכיח כאן שוב שהוא שחקן מוכשר למדי. הוא מגלם את שון פרקר, מייסד תוכנת שיתוף הקבצים "נאפסטר" שהופך לשותף בפייסבוק, ומצליח ליצור דמות נהנתנית, מבריקה, שמפלרטטת עם המזל, לעיתים זוכה ולעיתים נכווית. בולט במיוחד סגנון הדיבור שאימץ טימברלייק לעצמו, מעין כריש עסקי משופשף עם נגיעות של נשיות בקצוות המשפטים. תענוג.

- לראיון עם ג'סי אייזנברג -
- עלייתו לגדולה של ג'סטין טימברלייק -

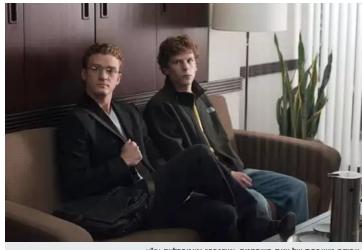

סרט האימה "הישראלי "כלבת ממשיך להצליח ברחבי העולם -לאחר ההצלחה בפסטיבלי טרייבקה ואדינבורו

אילו שמות סרטים הפכו למטבעות לשון? מהו השיח החדש של דפני ליף? וכמה זה בכלל מיליון?

חברות מה מתפתח בין אורלי ויינרמן לאחד מראשי המוחים? איך השיל משה דץ 8 הילוגרמים? ליאורה

עבודה משובחת של צוות השחקנים. אייזנברג וטימברלייק יח"צ

למרות השבחים על הנאמנות ליקום העסקי, כן יש בסרט התחכמויות תסריטאיות שנועדו להפוך אותו להוליוודי יותר. אלה דווקא מיותרות בעיניי ופוגעות בהנאה הזורמת של הסרט. יש סלפסטיק לא נחוץ (למשל, אחד מהשותפים שתובעים את צוקרברג נופל מכיסאו מרוב מהתרגשות), צירופי מקרים הוליוודיים (דמותו של טימברלייק מגיע לביתו של צוקרברג בדיוק כשקורסת הארובה) ובעיקר קיטש מיותר, שאמור להסביר לנו בשפה רומנטית מהו השמן בגלגלים של צוקרברג הצעיר (למשל, שהוא בעצם מתגעגע ורוצה להרשים את החברה שזרקה אותו ולכן עושה את מה שעושה. ועל זה נאמר - גיב מי אה ברייק).

בראיונות אמר צוקרברג עצמו שהדבר הכי מדויק בסרט הוא סגנון הלבוש שלו והשאר -הרבה פחות. הוא אפילו האשים את יוצרי הסרט בכך שלא הבינו אותו, והתעקשו להכניס מניעים רומנטיים במקום לקבל "שיש אנשים שפשוט בונים דברים כי הם אוהבים לבנות דברים".

גם אם יוצרי הסרט הכניסו לצוקרברג קורטוב של קיטש, עדיין מדובר באחד הסרטים המרתקים והמעניינים של השנה האחרונה. עם מנה גדושה של מציאות, וניסיון להסביר תופעה שמעסיקה כמעט את כולנו, קיים סיכוי יותר מסביר שיש לנו פה מועמד ראוי בהחלט לטקס האוסקר המתקרב.

הוסף תגובה 🗐	הגיבו 🚹	כתוב לעורך 🖉	שלח לחבר 🖂	שתף
תגובות				
	הגיבו -	כתוב לעורך 🕢	שלח לחבר 🖂	שתף

חזרה למעלה

רכילות	סגנון	תרבות	ספורט	עסקים	חדשות	ראשי
לוקאלי	אופנה	טלוויזיה	ליגת העל	שוק ההון	מבזקים	דעות
אינטרנשיו	אוכל	מוזיקה	כדורגל עולמי	וול סטריט	פוליטי/מדיני	יהדות
פפראצי	תיירות	קולנוע	כדורסל	נדלן ותשתיות	צבא וביטחון	בריאות
	ניו אייג'	ספרות	טניס	קריירה ויזמות	בארץ	ירוק
		אמנות ובמה	עוד ספורט	רכב	בעולם	בלוגים
		ארכיטקטורה ועיצוב	לוח תוצאות	הייטק, תקשורת	ציונות	סלולר
			סטטיסטיקות	ואינטרנט	מדע	
				מדיה וצרכנות	בריאות	
				משפט	הראיון היומי	
				תשתיות	הישרדות בכביש	
				דעות		

כתבו לנו | עזרה | תנאי שימוש | RSS | אקו"ם © כל הזכויות שמורות

vGemiusId=>/channel_tarbut/cinema/ -->